

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 lutego 2014 roku

Sąd Rejonowy w Opolu Wydział VII Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Hubert Frankowski

Protokolant ST. sek.sąd. Anna Kowalczyk

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Opolu nieobecny zawiadomiony prawidłowo

po rozpoznaniu dnia 18 lutego 2014 roku

sprawy

T. L. (1), s. L. i L. z d. G., ur. (...) w O.,

Oskarżonego o to, że:

I. pełniąc funkcję Prezesa zarządu Centrum (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O. ul. (...) działając sam z zamiarem bezpośrednim doprowadził do podania przez pracownika Biura (...) w O. w złożonym dnia 31 marca 2011 r. za 2010 r. Pierwszemu Urzędowi Skarbowemu w O. zeznaniu rocznym o wysokości osiągniętego przychodu CIT-8 spółki Centrum (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O. ul. (...) nieprawdy w ten sposób, iż nie przedłożył do ujęcia w księgach rachunkowych i w zeznaniu reprezentowanej spółki faktur, z których wynikał przychód osiągnięty przez spółkę w kwocie:

* 3.533 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 22.03.2010 r. wystawionej na rzecz Międzyszkolnego Ośrodka Sportowego w O. tytułem wykonania prac budowlanych, kafelkowania i malowania,

* 2.672 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 26.02.2010 r. wystawionej na rzecz Międzyszkolnego Ośrodka Sportowego w O. tytułem wykonania prac malarskich i zakupu materiału,

jak również nie poinformował, iż jako Prezes nieodpłatnie świadczy pracę dla spółki, co spowodowało zaniżenie przychodu spółki o kwotę 15.804 zł oraz poprzez nieprawidłową kwalifikację kosztów uzyskania przychodów dopuścił do zawyżenia kosztów uzyskania przychodów o kwotę 132.905,52 zł tytułem amortyzacji, co spowodowało zaniżenie i uszczuplenie podatku dochodowego od osób prawnych za 2010 r. w kwocie 9.924 zł, stanowiącej kwotę małej wartości

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s.

II. pełniąc funkcję Prezesa zarządu Centrum (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O. ul. (...) działając sam, z zamiarem bezpośrednim, podał w złożonym dnia 2 kwietnia 2012 r. za 2011 r. Pierwszemu Urzędowi Skarbowemu w O. zeznaniu rocznym o wysokości osiągniętego przychodu CIT-8 spółki Centrum (...) Spółka z o.o. z siedzibą w O. ul. (...) nieprawdę w ten sposób, iż w zeznaniu zaniżył osiągnięty przez spółkę przychód w kwocie:

* 18.100 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.07.2011 r. wystawionej na rzecz Agencji (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,

* 848 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 04.08.2011 r. wystawionej na rzecz Publicznego Gimnazjum nr (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,

- * 23.100 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.09.2011 r. wystawionej na rzecz Agencji (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 24.950 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 20.10.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 25.200 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.11.2011 r. wystawionej na rzecz Agencji (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 24.700 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.12.2011 r. wystawionej na rzecz Agencji (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 24.100 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.07.2011 r. wystawionej na rzecz (...) s.c., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 9.228 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 24.08.2011 r. wystawionej na rzecz Publicznego Gimnazjum nr (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 23.800 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.09.2011 r. wystawionej na rzecz P., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 24.500 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 31.10.2011 r. wystawionej na rzecz Agencji (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 28.000 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.11.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 19.800 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.12.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 29.500 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.07.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 23.900 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 26.08.2011 r. wystawionej na rzecz Agencji (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 8.000 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 30.09.2011 r. wystawionej na rzecz I., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 20.100 zł wynikającej z faktury (...) nr (...) z dnia 31.10.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 11.000 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.11.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 10.200 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.12.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 5.500 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.07.2011 r. wystawionej na rzecz I., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,
- * 11.137 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 26.08.2011 r. wystawionej na rzecz (...) s.c. która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,

* 8.050 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 30.09.2011 r. wystawionej na rzecz I., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,

* 5.150 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 31.10.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,

* 27.000 zł wynikającej z faktury VA-T nr (...)z dnia 30.11.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,

* 9.000 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.12.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki,

* 6.200 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.07.2011 r. wystawionej na rzecz I., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 8.500 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 26.08.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki , 8.100 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 30.09.2011 r. wystawionej na rzecz (...) J. B., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 11.900 zł wynikającej z faktury (...) nr (...) z dnia 31.10.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki 16.000 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.12.2011 r. wystawionej na rzecz D. (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 5.400 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.07.2011 r. wystawionej na rzecz I., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 24.150 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 31.10.2011 r. wystawionej na rzecz (...) J. B., która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 19.490 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 29.12.2011 r. wystawionej na rzecz D. (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 1.710 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 31.10.2011 r. wystawionej na rzecz (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 24.510 zł wynikającej z faktury VAT nr (...) z dnia 30.12.2011 r. wystawionej na rzecz D. (...), która nie została ujęta w księgach rachunkowych spółki

* 16.632 zł tytułem nieodpłatnego świadczenia na rzecz spółki pracy

oraz zawyżył koszty uzyskania przychodów o kwotę 132.905,52 zł tytułem amortyzacji, powodując zaniżenie i uszczuplenie podatku dochodowego od osób prawnych za 2011 r. w kwocie 12.684 zł, stanowiącej kwotę małej wartości

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 9 § 3 k.k.s. w zw. z art. 56 § 2 k.k.s. w zw. z art. 56 § 1 k.k.s.

1. oskarżonego T. L. (1) uznaje winnym czynów opisanych w pkt I i II części wstępnej wyroku przyjmując, iż stanowią one ciąg przestępstw z art. 56 §2 KKs w zw. z art. 9§3 kks przy zast. art. 37§1 pkt 3 Kks i za to na podstawie art. 56 §2 Kks w zw. z art. 9§3 Kks przy zast. art. 38§1 pkt 2 Kks wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 20 (dwudziestu) stawek dziennych ustalając wysokość dziennej stawki na kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych,

2.na podst. art. 24§1 kks za karę grzywny wymierzoną w pkt 1.sentencji wyroku czyni odpowiedzialnym posiłkowo w całości Spółkę Centrum (...) Spółka z o.o. w O. przy ul. (...) zarejestrowaną w KRS pod nr (...), nr NIP (...),

3. na podst. art. 69§1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk przy zast. art. 20§2 Kks wykonanie orzeczonej w pkt 1. sentencji wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszka oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat ,

4. na podst. Art. 41§2 i 4 pkt 1 Kks nakłada na oskarżonego obowiązek uiszczenia w całości w terminie 1 (jednego) roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia uszczuplonej należności publiczno-prawnej na rzecz Pierwszego Urzędu Skarbowego w O. w łącznej kwocie 22.608 złotych,

5. na podst. art. 627 kpk w zw. z art. 113 §1 Kks zasądza od oskarżonego na rzecz Skarb Państwa tytułem kosztów sądowych kwotę 330 złotych.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy ustalił w sprawie następujący

stan faktyczny:

T. L. (1) pełnił od 2009 roku obowiązki prezesa jednoosobowego zarządu spółki Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. przy ul. (...), zarejestrowanej w KRS w 2002 roku.

Przedmiotem działalności firmy były zróżnicowane usługi budowlane, handel nimi, usługi informatyczne i inne.

W okresie od marca 2010 do maja 2011 roku obsługę księgową spółki prowadziło biuro (...), składając na podstawie stosownego upoważnienia wszelkie deklaracje podatkowe do właściwego urzędu skarbowego, na podstawie faktur i innych dokumentów dostarczanych przez prezesa T. L. (2), który decydował też w kwestii o amortyzacji środków trwałych.

W lipcu 2012 roku miała miejsce kontrola podatkowa spółki dotycząca rzetelności deklarowanych podstaw opodatkowania, prawidłowości obliczania i wpłacania podatku dochodowego za 2010 i 2011 rok.

Kontrola wykazała, że T. L. (1) nie przedłożył biuru rachunkowemu do ujęcia w księgach rachunkowych i w zeznaniu rocznym o wysokości osiągniętego w 2010 roku przychodu CIT-8 dwóch faktur wystawionych na rzecz Międzyszkolnego Ośrodka Sportowego w O. z tytułu wykonania prac budowlano-remontowych, które zostały opłacone, a także nie poinformował biura o nieodpłatnym świadczeniu pracy na rzecz spółki, zaniżając w ten sposób przychód spółki o kwotę 15.804 zł, a także poprzez nieprawidłową kwalifikację kosztów uzyskania przychodów z tytułu amortyzacji o kwotę 132.905,52 zł, doprowadził do zaniżenia i uszczuplenia podatku dochodowego od osób prawnych za 2010 rok w kwocie 9.924 zł.

W zakresie dotyczącym zobowiązań podatkowych za rok 2011 kontrola wykazała, że T. L. (1) nie ujął w księgach rachunkowych i w zeznaniu rocznym o wysokości osiągniętego w 2011 roku przychodu CIT-8 szeregu faktur z drugiej połowy 2011 roku wystawionych na rzecz różnych podmiotów z tytułu wykonania usług budowlano-remontowych oraz informatycznych, a także przychodu spółki z tytułu nieodpłatnego świadczenia pracy na rzecz spółki, zaniżając w ten sposób przychód spółki o kwotę 540.823 zł, a także poprzez nieprawidłową kwalifikację kosztów uzyskania przychodów z tytułu amortyzacji o kwotę 132.905,52 zł, doprowadził do zaniżenia i uszczuplenia podatku dochodowego od osób prawnych za 2011 rok w kwocie 12.684 zł.

Postanowieniami Pierwszego Urzędu Skarbowego w O. z dnia 7.10.2013r. oraz Sądu z dnia 15.10.2013r. spółka Centrum (...) sp. z o.o. z siedzibą w O. została pociągnięta do odpowiedzialności posiłkowej.

Dowód:

- k. 178-184: wyciąg z KRS wraz z zał.,
- k. 51-53: protokół zgromadzenia wspólników,

- k. 41, 97: upoważnienia do kontroli podatkowej,
- k. 66-79: zestawienia obrotów i sald,
- k. 86, 120-171: faktury VAT,
- k. 172-177: dokumenty księgowe dot. amortyzacji,
- k. 87-88: zestawienia obrotów na rachunku bankowym,
- k. 44, 57-60, 84-85, 89-91: umowy cywilnoprawne,
- k. 186-201: zeznania podatkowe spółki za 2010 i 2011r.,
- k. 81: protokół oględzin,
- k. 5-27, 98-119: protokoły kontroli podatkowej wraz z analizami,
- k. 1-4, 28: wnioski o wszczęcie postępowania karnoskarbowego,
- k. 220, 233: postanowienia o pociągnięciu do odp. posiłkowej,
- k. 259: zeznania świadka M. O. (1),
- k. 259: zeznania świadka M. C. (1),
- k. 208-209, 263-264: zeznania świadka E. S. (1),
- k. 215-216, 243-244: wyjaśnienia oskarżonego T. L. (2),

T. L. (1) ma 51 lat, jest żonaty, ma dwoje pełnoletnich dzieci. Posiada wykształcenie wyższe z zakresu mechaniki. Nie deklaruje dochodu z tytułu działalności gospodarczej, a jedynie z prac dorywczych na poziomie ok. 2 tys. PLN miesięcznie. Deklaruje brak majątku. Nie był dotąd sądownie karany.

Dowód:

- k. 242: dane osobopoznawcze
- k. 219, 235: dane o karalności,

T. L. (1) przyznał się w toku postępowania przygotowawczego do zarzucanych mu czynów i skorzystał z przysługującego mu prawa odmowy składania wyjaśnień. Przed Sądem, nie kwestionując swej odpowiedzialności, podał, że przyczyną takiego stanu rzeczy były problemy ze współpracą z biurem rachunkowym, jak i problemy finansowe firmy.

/k. 215-216, 243-244/

Sąd Rejonowy zważył w sprawie,

co następuje:

Zebrany w toku postępowania oraz ujawniony w toku rozprawy głównej materiał dowodowy w postaci dowodów z dokumentów, zeznań świadków, jak i wyjaśnienia samego oskarżonego, dały podstawy do przyjęcia, iż sprawstwo oraz wina T. L. (2) w odniesieniu do zarzucanych mu aktem oskarżenia czynów skarbowych, które stanowiły ciąg przestępstw, nie budziły żadnych wątpliwości, a jednocześnie istniały przesłanki do pociągnięcia do odpowiedzialności

posiłkowej za orzeczoną wobec oskarżonego obok kary pozbawienia wolności karę grzywny spółki zarządzanej przez oskarżonego.

Podejmując tego rodzaju ustalenia, Sąd bazował na zebranych w toku postępowania materiale dowodowym, przede wszystkim zaś na dowodach z dokumentów z których wynikały: struktura i organizacja spółki, przedmiot jej działalności, źródło i wysokość należności publicznoprawnych z tytułu podatku dochodowego, sposób i okoliczności zaniżenia i uszczuplenia podatku od osób prawnych, jak i rozmiar zaległości. Wnioski wynikające z dowodów z dokumentów potwierdzone zostały zeznaniami inspektorów skarbowych przeprowadzających kontrolę podatkową w firmie oskarżonego, a to świadków M. O. i M. C. oraz zeznaniami pracownika biura (...), a to świadka E. S., którym to dowodom nie przeczyły wyjaśnienia samego oskarżonego T. L. (2), który co do zasady przyznał się do zarzucanych mu czynów, nie kwestionując swego sprawstwa i zawinienia. Nie zasługiwały na wiarę jego wyjaśnienia w zakresie, w jakim próbował on umniejszyć swą odpowiedzialność zasłaniając się problemami finansowymi firmy. Otóż bowiem zarzuty dotyczyły podatku od faktycznie osiągniętego przez spółkę przychodu, a faktury, o których mowa w zarzucie zostały uregulowane. To samo dotyczyło rzekomych problemów ze współpracą z biurem rachunkowym. Oskarżony zdecydował się na współpracę z tym biurem, a jego pracownicy pouczali go o konieczności przedkładania dokumentacji potwierdzającej dokonane transakcje i osiągnięte przychody, jak i zasady amortyzacji. Jeżeli oskarżony tym powinnościom nie zadośćuczynił nie przedkładając dokumentów źródłowych do biura, a następnie z biurem tym zerwał współpracę, decydując się przy tym na zawyżenie kosztów uzyskania przychodów z tytułu amortyzacji, to trudno za to winić inną niż on sam osobę zwłaszcza, że oskarżony działalność gospodarczą prowadzi od wielu lat, zdając sobie sprawę z powinności podatkowych. Nie polegało też na prawdzie oświadczenie oskarżonego, że transakcje ujmował w deklaracjach miesięcznych, albowiem takowe w podatku dochodowym od osób prawnych nie istnieją.

Tak zatem rekapitulując, ujawniony w toku rozprawy głównej materiał dowodowy, którego wiarygodność, w ocenie Sądu, nie budziła wątpliwości, pozwolił na ustalenie, iż oskarżony dopuścił się czynów opisanych w części wstępnej wyroku.

Zachowanie oskarżonego opisane w zarzutach skargi publicznej wyczerpywało znamiona przestępstw skarbowych z art. 56 § 2 Kks w zw. z art. 9 § 3 Kks. Jednocześnie ogół zachowania oskarżonego Sąd zakwalifikował jako ciąg przestępstw w rozumieniu art. 37 § 1 pkt 3 Kks – z konsekwencjami z art. 38 § 1 pkt 2 Kks. W kwalifikacji czynów zbędnym było odnoszenie się do art. 56 § 1 Kks, albowiem art. 56 § 2 Kks stanowi typ uprzywilejowany wyłącznie czynu z art. 56 § 1 Kks.

Czynu tego dopuszcza się bowiem podatnik, który składając organowi podatkowemu deklarację, podaje nieprawdę lub zataja prawdę, przez co naraża podatek małej wartości na uszczuplenie. Ów przepis wprowadza karalność oszustwa podatkowego w jego typie uprzywilejowanym, związanym z małą wartością podatku narażonego na uszczuplenie. Jego istotą jest wprowadzenie organu podatkowego w błąd poprzez niezgodne z rzeczywistością przedstawienie lub zatajenie okoliczności mających wpływ na wysokość zobowiązania podatkowego, a w konsekwencji, narażenie go na uszczuplenie. Jego sprawcą może być wyłącznie podatnik, na którym spoczywa prawny obowiązek składania deklaracji podatkowej. Oszustwo podatkowe może zostać popełnione zarówno w formie działania, jak i zaniechania. Jest to przestępstwo materialne w tym sensie, że warunkiem jego zaistnienia jest narażenie podatku na uszczuplenie, a nie samo uszczuplenie. Może być ono popełnione wyłącznie umyślnie, przy czym w obu postaciach zamiaru. W myśl art. 3 pkt 5 ustawy z dnia 29.08.1997r. Ordynacja podatkowa deklaracjami są pisemne oświadczenia, do których składania obowiązani są na podstawie przepisów prawa podatkowego m.in. podatnicy. Mała wartość, to zgodnie z art. 53 § 14 Kks, wartość, która w czasie popełnienia czynu zabronionego nie przekracza dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy, nie może budzić wątpliwości, iż oskarżony T. L. (1), swoim zachowaniem wyczerpał znamiona zarzucanego mu przestępstwa skarbowego z art. 56 § 2 Kks w zw. z art. 9 § 3 Kks czyli jako osoba, która zajmuje się sprawami finansowymi zarządzanej przez siebie spółki kapitałowej. Oskarżony, poprzez nieujęcie w księgach rachunkowych szeregu transakcji, swej pracy świadczonej na rzecz spółki, a także nieprawidłową kwalifikację kosztów uzyskania przychodu doprowadził do zaniżenia zobowiązania

podatkowego z tytułu podatku dochodowego od osób prawnych, wprowadzając organ podatkowy w błąd co do wysokości zobowiązania podatkowego, narażając go na uszczuplenie, a w zasadzie doprowadzając do uszczuplenia. T. L. (1), jako prezes jednoosobowego zarządu spółki funkcjonującej na rynku od wielu lat był zobowiązany do właściwego prowadzenia ksiąg podatkowych, zwłaszcza w zakresie ujmowania rozliczeniach wszystkich usług i transakcji, z czego z pewnością zdawał sobie sprawę, tym bardziej, że przez długi czas korzystał z usług biura rachunkowego, a tym samym spoczywał na nim prawny obowiązek składania rzetelnych deklaracji podatkowych. Deklaracja podatkowa CIT-8 mieści się w pojęciu deklaracji, o których mowa w art. 56 § 1 Kks. Skoro wysokość podatku narażonego na uszczuplenie nie przekraczała w każdym przypadku dwustukrotnej wysokości minimalnego wynagrodzenia, zasadnym była kwalifikacja zachowania oskarżonego, jako typ uprzywilejowany – w zw. z art. 56 § 2 Kks. Z kolei uzasadnieniem zastosowania art. 9 § 3 Kks była okoliczność tego rodzaju, że choć płatnikiem podatku była z formalnego punktu widzenia spółka kapitałowa, to jednak oskarżony, jako prezes zarządu, był osobą odpowiedzialną za sprawy finansowe zarządzanej przez siebie spółki. Oskarżony dopuścił się w krótkich odstępach czasu dwóch przestępstw skarbowych kwalifikowanych z tych samych przepisów, co uzasadniało przyjęcie ciągu przestępstw w rozumieniu art. 37 § 1 pkt 3 Kks, a tym samym zaostżenia wymiaru kary wedle zasad z art. 38 § 1 pkt 2 Kks.

Przestępstwo skarbowe typu uprzywilejowanego z art. 56 § 2 k.k.s. jest zagrożone karą grzywny do 720 stawek dziennych, jednakże w związku z zaistnieniem ciągu przestępstw z art. 37 § 1 pkt 3 Kks, koniecznym było wymierzenie oskarżonemu także kary pozbawienia wolności – wedle reguł z art. 38 § 1 pkt 2 Kks.

Kierując się tymi wskazaniem, zgodnie z dyrektywami sądowego wymiaru kary, Sąd wymierzył oskarżonemu za ciąg przestępstw z art. 56 § 2 Kks karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę 20 stawek dziennych grzywny po 60 zł każda.

Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył oskarżonemu w szczególności znaczny rozmiar uporczywości po stronie oskarżonego w zakresie nieujawniania szeregu usług i transakcji, wyrażający się w liczbie nieujętych faktur, a tym samym znacznym zaniżeniu wysokości przychodów, a nadto rozmiar należności z podatków narażonych na uszczuplenie, wreszcie zaś fakt, iż oskarżony nie tylko naraził podatek na uszczuplenie, lecz także faktycznie uszczuplił zobowiązania podatkowe należne Skarbowi Państwa.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył oskarżonemu jego dotychczasową niekaralność oraz znane Sądowi z urzędu problemy firm branży budowlanej w latach, o których mowa w zarzutach skargi, które to okoliczności stanowiły podstawę do zastosowania środka probacyjnego w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na okres próby 2 lat z jednoczesnym obligatoryjnym orzeczeniem środka karnego z art. 41 § 2 i 4 pkt 1 Kks w postaci obowiązku zapłaty w wyznaczonym terminie 1 roku od dnia uprawomocnienia się orzeczenia zaległości publicznoprawnych wynikających z popełnionych przestępstw skarbowych.

Wobec realizacji przesłanek z art. 24 Kks i nast. za karę grzywny wymierzoną oskarżonemu za przestępstwa z art. 56 § 2 Kks i in. Sąd orzekł w całości odpowiedzialną posiłkowo zarządzaną przez oskarżonego spółkę kapitałową, albowiem to ona odniosła w istocie korzyść majątkową z popełnienia przestępstw oszustwa podatkowego. Wypada dodać, że prawomocnymi postanowieniami uprawnionego organu skarbowego oraz Sądu spółka została pociągnięta do odpowiedzialności posiłkowej za oba czyny.

Tak orzeczone kary i środki karne były w ocenie Sądu adekwatne do stopnia winy oskarżonego, możliwości majątkowych oskarżonego oraz reprezentowanej przez niego spółki – art. 24 § 3 Kks, uwzględniając społeczną szkodliwość czynów, spełniając przy tym cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do sprawcy czynu skarbowego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadniały powołane w sentencji wyroku przepisy.

Mając na uwadze podniesione okoliczności faktyczne i powołane przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.

.....

Z. (...):

- (...),
- (...),
- (...),

O.,(...): ..... , ...